

P.Z. br. 204

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/17-01/142

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 5. listopada 2017.

Hs**NP*022-03/17-01/142*65-17-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. listopada 2017. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija - ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z. br. 204

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-11/34
Urbroj: 50301-25/05-17-6

Zagreb, 5. listopada 2017.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 05-10-2017	
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
022-03/17-01/142	65
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
50-17-01	1 10

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE UJEDINJENIH ARAPSKIH EMIRATA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE UJEDINJENIH ARAPSKIH
EMIRATA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA
DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak (u daljnjem tekstu: Ugovor) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 61 ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za gospodarsku suradnju i razvitak (OECD) te Ujedinjenih naroda (UN).

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Švedska i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske) do sklapanja novih ugovora.

Ugovor je potpisan u Zagrebu 13. srpnja 2017. godine. Potpisivanje Ugovora samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Ujedinjenih Arapskih Emirata.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Ujedinjenim Arapskim Emiratima, ako ti radovi traju kraće od 6 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država

rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim društvima koja obavljaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Ujedinjenih Arapskih Emirata plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se dividende, kamate i naknade za autorska prava oporezuju stopom od 5% na izvoru. Propisani su načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje prema društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom nastalom problemu ili prijetjećem slučaju dvostrukog oporezivanja nadležna tijela država izravno dogovaraju što pridonosi ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Ujedinjenih Arapskih Emirata potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE UJEDINJENIH ARAPSKIH
EMIRATA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA
DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, potpisan u Zagrebu 13. srpnja 2017., u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

Ugovor
između
Vlade Republike Hrvatske

i

Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja
porezima na dohodak

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Ujedinjenih Arapskih Emirata,

želeći promicati svoje uzajamne gospodarske odnose sklapanjem između njih Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina lokalna tijela, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
(u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Ujedinjenim Arapskim Emiratima:
 - (i) porez na dohodak;
 - (ii) porez na dobit;(u daljnjem tekstu „porez Ujedinjenih Arapskih Emirata“).

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu prema propisima države ugovornice nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz, ili umjesto, postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3.

DOBIT OD UGLJIKOVODIKA

Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ovog Ugovora, ništa neće utjecati na pravo bilo koje od država ugovornica, ili njezinih lokalnih vlasti ili lokalnih tijela da primijene svoje unutarnje propise i pravila u vezi oporezivanja dohotka i dobiti ostvarenih od ugljikovodika i s njima povezanih aktivnosti koji se nalaze na državnom području odnosne države ugovornice, ovisno o slučaju.

Članak 4.

OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Ujedinjeni Arapski Emirati“ kada se koristi u geografskom smislu, označava državno područje Ujedinjenih Arapskih Emirata koje je pod njihovom suverenosti, kao i područje izvan teritorijalnih voda, zračnog prostora i područja podmorja na kojima Ujedinjeni Arapski Emirati vrše suverena i jurisdikcijska prava u odnosu na bilo koju djelatnost koja se obavlja u njihovim teritorijalnim vodama, morskom dnu i njegovom podzemlju u vezi s istraživanjem i iskorištavanjem prirodnih izvora na temelju svojeg prava i međunarodnog prava;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju, ovisno o kontekstu, Hrvatsku ili Ujedinjene Arapske Emirate;
 - d) izraz „porez“ označava, ovisno o kontekstu, hrvatski porez ili porez Ujedinjenih Arapskih Emirata;
 - e) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - f) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili bilo koji organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz koji obavlja poduzeće s mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:

- (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Ujedinjenim Arapskim Emiratom, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“ označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici;
 - k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih djelatnosti neovisnog karaktera.
2. U pogledu primjene ovog Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 5. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „rezident države ugovornice“ označava:
- a) u slučaju Republike Hrvatske:
 - (i) svaku osobu koja, prema propisima Hrvatske, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje Hrvatsku i bilo koje njezino lokalno tijelo. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u Hrvatskoj podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u Hrvatskoj;
 - (ii) financijske institucije kako su određene u članku 1. Protokola uz ovaj Ugovor;
 - b) u slučaju Ujedinjenih Arapskih Emirata:
 - (i) državljanina Ujedinjenih Arapskih Emirata i svaku fizičku osobu koja se, prema propisima Ujedinjenih Arapskih Emirata, smatra njihovim rezidentom na temelju prebivališta te fizičke osobe, boravišta ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi;
 - (ii) svako društvo ili drugi pravni organizacijski oblik koji je osnovan ili formiran prema propisima Ujedinjenih Arapskih Emirata i tamo ima svoje mjesto stvarne uprave;
 - (iii) Ujedinjene Arapske Emirate i njihove lokalne vlasti ili financijske institucije kako su određene u članku 1. Protokola uz ovaj Ugovor.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obje države ugovornice, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
- a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

- b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1. ovog članka, osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 6.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto istraživanja, crpljenja i iskorištavanja prirodnih bogatstava ili bilo koja s tim povezana djelatnost uključujući odobalnu lokaciju bušenja.
3. Gradilište ili građevinski montažni ili instalacijski projekt ili s tim povezane nadzorne aktivnosti ili naftna platforma ili brod koji se koristi za istraživanje ili iskorištavanje prirodnih izvora čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od šest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;

- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge aktivnosti pripremne ili pomoćne naravi;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.
 6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u vezi s reosiguranjem, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako naplaćuje premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike na njezinom državnom području putem osobe koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 7.
 7. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe djeluju u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti. Međutim, ako se djelatnosti takvog zastupnika u cijelosti ili gotovo u cijelosti obavljaju u ime tog poduzeća i drugih poduzeća, koja su kontrolirana od njega ili imaju većinski udio u njemu, neće se smatrati zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka.
 8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 7.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz „nekretnine“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na

iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, plovila, zrakoplovi i vozila za cestovni prijevoz ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 8.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju oni rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 9.
POMORSKI, CESTOVNI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit od korištenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Za potrebe ovog članka dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje:
 - a) dobit od iznajmljivanja brodova ili zrakoplova bez posade;
 - b) dobit od korištenja, održavanja ili iznajmljivanja kontejnera, uključujući prikolice i srodnu opremu za prijevoz kontejnera, koji se koriste za prijevoz dobara ili roba;
3. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi brodskim prijevozom na brodu ili plovilu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka broda ili plovila ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar broda ili plovila rezident.
4. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit ostvarenu od:
 1. udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji;
 2. prodaje karata u ime drugog poduzeća;
 3. prihoda od prodaje usluga tehničkog inženjeringa trećoj strani;
 4. prihoda ostvarenu od bankovnih depozita, obveznica, udjela, dionica i ostalih zadužnica.
5. Djelatnosti iz stavaka 2. i 4. su pomoćne i sporedne djelatnostima korištenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu.

Članak 10.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,
 i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država na odgovarajući način prilagođava iznos dobiti koja podliježe oporezivanju. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 11. DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa dividendi.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, dividende koje rezident države ugovornice isplati Vladi druge države ugovornice ili njezinim lokalnim vlastima, njezinim lokalnim tijelima ili financijskim institucijama, oporezivat će se samo u toj drugoj državi ugovornici.
4. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja nalazi u toj drugoj državi ugovornici, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.
6. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 12.

KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, kamata koju rezident države ugovornice isplati Vladi druge države ugovornice ili njezinim lokalnim vlastima, njezinim lokalnim tijelima ili financijskim institucijama, oporezivat će se samo u toj drugoj državi ugovornici.
4. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja nalazi u toj drugoj državi ugovornici, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika kamate ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, trake ili druga sredstva reprodukcije koja se koriste pri televizijskom ili radijskom emitiranju, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti (know-how) o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi toj drugoj državi ugovornici, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika naknada za autorska prava ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 14.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 7., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koje poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje

pripadaju stalnom sjedištu koje su na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit od otuđenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1., 2. i 3. oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 15.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari fizička osoba koja je rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako on ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj njegov dio koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz „profesionalne djelatnosti“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 16.

NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 17., 19. i 20., plaće, nadnice i druga slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvo spomenutoj državi ako su svi sljedeći uvjeti ispunjeni:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu, zrakoplovu ili vozilu za cestovni prijevoz koji se koriste u međunarodnom prometu oporezuju se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 17. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 18. UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 15. i 16., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članka 8., 15. i 16., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se na dohodak od aktivnosti koji je ostvario izvođač ili sportaš u državi ugovornici ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova jedne ili obje država ugovornica ili njihovih lokalnih tijela, a aktivnosti nisu izvršene u svrhu ostvarivanja dobiti. U tom slučaju, dohodak će se oporezivati samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili sportaš rezident.

Članak 19. MIROVINE

U skladu s odredbama stavka 2. članka 20., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 20. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, osim mirovina, koje je država ugovornica ili njezino lokalno tijelo isplatilo fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili tijelu, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

- b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi ugovornici, a fizička osoba je rezident te države ugovornice i ispunila je jedan od sljedećih uvjeta:
 - (i) državljanin je te države ugovornice; ili
 - (ii) nije postala rezident te države samo radi pružanja tih usluga.
- 2. a) Svaka mirovina koju je isplatila ili je isplaćena iz fondova koje je osnovala država ugovornica ili njezino lokalno tijelo fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili tijelu oporezuje se samo u toj državi.
- b) Međutim, takve se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
- 3. Odredbe članaka 16., 17., 18. i 19. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja i na mirovine u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezinog lokalnog tijela.

Članak 21. **PROFESORI I ISTRAŽIVAČI**

- 1. Fizička osoba koja posjeti državu ugovornicu u svrhu predavanja ili obavljanja istraživanja na sveučilištu, visokoj školi, školi ili drugoj sličnoj obrazovnoj instituciji koja je prepoznata kao takva u toj državi ugovornici, i koja je ili je neposredno prije posjeta bila rezident druge države ugovornice, izuzima se od plaćanja poreza u prvospomenutoj državi ugovornici na naknade za takvo podučavanje i istraživanje, tijekom razdoblja ne duljeg od dvije godine od datuma njezinog prvog posjeta u tu svrhu. Fizička osoba ima pravo na pogodnosti iz ovog stavka jedanput u tom razdoblju od dvije godine.
- 2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak ostvaren od istraživanja ako takvo istraživanje nije poduzeto u javnom interesu, već prvenstveno za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 22. **STUDENTI I PRIPRAVNICI**

- 1. Plaćanja koja student ili pripravnik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države, tijekom razdoblja ne duljeg od pet uzastopnih godina.
- 2. U vezi stipendija, školarina i naknada od nesamostalnog rada, koje nisu navedene u stavku 1., student ili pripravnik iz stavka 1. će osim toga imati i pravo, za vrijeme takvog obrazovanja ili usavršavanja, na ista oslobođenja, olakšice ili ograničenja u odnosu na poreze koji su dostupni rezidentima države ugovornice koju posjećuje.

Članak 23.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 7., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.

Članak 24.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Dvostruko oporezivanje u državama ugovornicama izbjegava se kako slijedi:

1. Kada rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvo spomenuta država će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom drugoj državi.

Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u toj drugoj državi.
2. Kada je, u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzet od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak tog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

Članak 25.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljanima države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje države ugovornice.
2. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ništa u ovom članku ne umanjuje pravo države ugovornice da, u skladu s njenim unutarnjim propisima, pravilima i upravnom praksom, odobri izuzeće od oporezivanja ili smanjenje poreza vlastitim državljanima koji su rezidenti te države ugovornice. Takvo izuzeće ili smanjenje, međutim, ne primjenjuju se u toj mjeri na imovinu društava koja su u vlasništvu osoba koje su državljani druge države ugovornice.
4. Ništa u ovom članku neće se tumačiti tako da nameće pravnu obvezu državi ugovornici da na rezidente druge države ugovornice proširi primjenu bilo koje beneficije, povlastice ili privilegije koje mogu biti dane bilo kojoj drugoj državi ili njezinim rezidentima uslijed stvaranja carinske unije, gospodarske unije, posebnih ugovora, zone slobodne trgovine, ili uslijed bilo kakvog regionalnog ili subregionalnog povezivanja koje se u cijelosti ili većinom odnosi na kretanje imovine i/ili oporezivanje kojih prvospomenuta država ugovornica može biti stranka.
5. U ovom članku, izraz „oporezivanje“ označava poreze koji su predmet ovog Ugovora.

Članak 26.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 25., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ovog Ugovora. Ona se također mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 27.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti koje su potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa država ugovornica koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih

lokalnih tijela, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza, ovrhom ili progonom, ili odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom. Spomenute osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili
 - d) obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u društvu ili u bilo kojoj drugoj skupini osoba.

Članak 28.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 29.

STUPANJE NA SNAGU

Svaka od država ugovornica obavješćuje drugu pisano, diplomatskim putem, o okončanju svojih unutarnjih pravnih postupka za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor stupa na

snagu datumom primitka kasnije od ovih obavijesti, a potom njegove odredbe proizvode učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, za isplaćene ili uračunate iznose na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu;
- b) u pogledu drugih poreza, za porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

Članak 30. PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi za razdoblje od pet godina te nakon toga nastavlja biti na snazi za ista razdoblja osim ako bilo koja država ugovornica ne obavijesti drugu pisano, diplomatskim putem, najmanje šest mjeseci prije isteka početnog ili bilo kojeg sljedećeg razdoblja, o svojoj namjeri da okonča ovaj Ugovor. U tom slučaju, ovaj Ugovor prestaje proizvoditi učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, za isplaćene ili uračunate iznose na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest o okončanju;
- b) u pogledu drugih poreza, za porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest o okončanju.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Zagrebu dana 13. srpnja 2017. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

dr. sc. Zdravko Marić, v. r.
ministar financija

**Za Vladu
Ujedinjenih Arapskih Emirata**

Nj. V. šaik Abdullah bin Zayed Al Nahyan, v. r.
ministar vanjskih poslova i međunarodne suradnje

PROTOKOL

U trenutku potpisivanja Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, niže potpisani suglasili su se da slijedeće odredbe čine sastavni dio Ugovora.

Članak 1.

U odnosu na članak 5. (Rezident), članak 11., stavak 3. (Dividende) i članak 12., stavak 3. (Kamata), izraz „financijska institucija“ uključuje:

1. u slučaju Republike Hrvatske:
 - a) Hrvatsku narodnu banku; i
 - b) bilo koji drugi organizacijski oblik ili državno tijelo, agenciju ili javno tijelo, čija je imovina u potpunom vlasništvu, izravno ili neizravno, Republike Hrvatske ili njezinih lokalnih tijela, što će biti s vremena na vrijeme potvrđeno između Vlada država ugovornica putem obavješćivanja između nadležnih tijela;
2. u slučaju Ujedinjenih Arapskih Emirata:
 - a) Središnju banku Ujedinjenih Arapskih Emirata (Central Bank of the United Arab Emirates);
 - b) Tijelo za investicije Abu Dhabija (Abu Dhabi Investment Authority);
 - c) Vijeće za investicije Abu Dhabija (Abu Dhabi Investment Council);
 - d) Tijelo za investicije Emirata (Emirates Investment Authority);
 - e) Investicijsko društvo Mubadala (Mubadala Investment Company);
 - f) Međunarodno naftno investicijsko društvo (International Petroleum Investment Company (IPIC));
 - g) Dubai svijet (Dubai World);
 - h) Korporaciju za investicije Dubaija (Investment Corporation of Dubai);
 - i) Mirovinski investicijski fond Abu Dhabija (the Abu Dhabi Retirement Pensions and Benefits Fund);
 - j) Glavno tijelo za mirovinsko i socijalno osiguranje (the General Pension and Social Security Authority);
 - k) Holding društvo Al Dahra (Al Dahra Holding Company);
 - l) Nacionalno energetska društvo Abu Dhabi (Abu Dhabi National Energy Company (TAQA)); i
 - m) bilo koji drugi organizacijski oblik ili državno tijelo, agenciju ili javno tijelo, čija je imovina u potpunom vlasništvu, izravno ili neizravno, federalne ili lokalne vlasti Ujedinjenih Arapskih Emirata, uključujući njihova lokalna tijela, što će biti s

vremena na vrijeme potvrđeno između Vlada država ugovornica putem obavješćivanja između nadležnih tijela.

Članak 2.

U odnosu na članak 14., podrazumijeva se da stavak 4. uključuje dobit od otuđenja imovine od otuđenja dionica ili usporedivih udjela u društvu, osim one iz stavaka 2. i 3., koju ostvari rezident države ugovornice ili njegova financijska institucija navedena u članku 1. ovog Protokola.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u Zagrebu dana 13. srpnja 2017. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

dr. sc. Zdravko Marić, v. r.
ministar financija

**Za Vladu
Ujedinjenih Arapskih Emirata**

Nj. V. šaik Abdullah bin Zayed Al Nahyan, v. r.
ministar vanjskih poslova i međunarodne
suradnje

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.

- PRILOZI
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
 - Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku

OBRAZAC

IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Izvjeshće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o potvrđivanju ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, s Konačnim prijedlogom zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija, Porezna uprava
Svrha dokumenta	Izješćivanje o provedenom javnom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću.
Datum dokumenta	28.08.2017.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvjeshće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o potvrđivanju ugovora između Republike Hrvatske i Republike Kosova o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak i na imovinu, s Konačnim prijedlogom zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	148.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo financija, Porezna uprava
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Nije bilo zainteresirane javnosti.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da, na stranicama e-savjetovanja. 24.07.2017. – 25.08.2017.
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	
Ako nije, zašto?	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Nije bilo očitovanja.

ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Nema.

Primjedbe koje su prihvaćene

Primjedbe koje nisu prihvaćene i
obrazloženje razloga za
neprihvatanje

Troškovi provedenog savjetovanja Nije bilo troškova.

Ugovor
između
Vlade Republike Hrvatske
i
Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja
porezima na dohodak

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Ujedinjenih Arapskih Emirata,

želeći promicati svoje uzajamne gospodarske odnose sklapanjem između njih Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina lokalna tijela, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Ujedinjenim Arapskim Emiratima:
 - (i) porez na dohodak;
 - (ii) porez na dobit;(u daljnjem tekstu „porez Ujedinjenih Arapskih Emirata“).
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu prema propisima države ugovornice nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz, ili umjesto, postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3.
DOBIT OD UGLJIKOVODIKA

Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ovog Ugovora, ništa neće utjecati na pravo bilo koje od država ugovornica, ili njezinih lokalnih vlasti ili lokalnih tijela da primijene svoje unutarnje propise i pravila u vezi oporezivanja dohotka i dobiti ostvarenih od ugljikovodika i s njima povezanih aktivnosti koji se nalaze na državnom području odnosno države ugovornice, ovisno o slučaju.

Članak 4.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
- b) izraz „Ujedinjeni Arapski Emirati“ kada se koristi u geografskom smislu, označava državno područje Ujedinjenih Arapskih Emirata koje je pod njihovom suverenosti, kao i područje izvan teritorijalnih voda, zračnog prostora i područja podmorja na kojima Ujedinjeni Arapski Emirati vrše suverena i jurisdikcijska prava u odnosu na bilo koju djelatnost koja se obavlja u njihovim teritorijalnim vodama, morskom dnu i njegovom podzemlju u vezi s istraživanjem i iskorištavanjem prirodnih izvora na temelju svojeg prava i međunarodnog prava;
- c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju, ovisno o kontekstu, Hrvatsku ili Ujedinjene Arapske Emirate;
- d) izraz „porez“ označava, ovisno o kontekstu, hrvatski porez ili porez Ujedinjenih Arapskih Emirata;
- e) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
- f) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili bilo koji organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
- g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz koji obavlja poduzeće s mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
- i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Ujedinjenim Arapskim Emiratima, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
- j) izraz „državljanin“ označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici;
- k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih djelatnosti neovisnog karaktera.

2. U pogledu primjene ovog Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 5. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „rezident države ugovornice“ označava:
- a) u slučaju Republike Hrvatske:
 - (i) svaku osobu koja, prema propisima Hrvatske, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje Hrvatsku i bilo koje njezino lokalno tijelo. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u Hrvatskoj podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u Hrvatskoj;
 - (ii) financijske institucije kako su određene u članku 1. Protokola uz ovaj Ugovor;
 - b) u slučaju Ujedinjenih Arapskih Emirata:
 - (i) državljanina Ujedinjenih Arapskih Emirata i svaku fizičku osobu koja se, prema propisima Ujedinjenih Arapskih Emirata, smatra njihovim rezidentom na temelju prebivališta te fizičke osobe, boravišta ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi;
 - (ii) svako društvo ili drugi pravni organizacijski oblik koji je osnovan ili formiran prema propisima Ujedinjenih Arapskih Emirata i tamo ima svoje mjesto stvarne uprave;
 - (iii) Ujedinjene Arapske Emirate i njihove lokalne vlasti ili financijske institucije kako su određene u članku 1. Protokola uz ovaj Ugovor.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
- a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin objiju država ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1. ovog članka, osoba koja nije fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 6. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:

- a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto istraživanja, crpljenja i iskorištavanja prirodnih bogatstava ili bilo koja s tim povezana djelatnost uključujući odobalnu lokaciju bušenja.
3. Gradilište ili građevinski montažni ili instalacijski projekt ili s tim povezane nadzorne aktivnosti ili naftna platforma ili brod koji se koristi za istraživanje ili iskorištavanje prirodnih izvora čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od šest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
- a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge aktivnosti pripremne ili pomoćne naravi;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.
6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u vezi s reosiguranjem, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako naplaćuje premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike na njezinom državnom području putem osobe koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 7.
7. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe djeluju u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti. Međutim, ako se djelatnosti takvog zastupnika u cijelosti ili gotovo u cijelosti obavljaju u ime tog poduzeća i drugih poduzeća, koja su kontrolirana od njega ili imaju većinski udio u njemu, neće se smatrati zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka.

8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 7.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz „nekretnine“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, plovila, zrakoplovi i vozila za cestovni prijevoz ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 8.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju oni rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 9.

POMORSKI, CESTOVNI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit od korištenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Za potrebe ovog članka dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje:
 - a) dobit od iznajmljivanja brodova ili zrakoplova bez posade;
 - b) dobit od korištenja, održavanja ili iznajmljivanja kontejnera, uključujući prikolice i srodnu opremu za prijevoz kontejnera, koji se koriste za prijevoz dobara ili roba;
3. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi brodskim prijevozom na brodu ili plovilu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka broda ili plovila ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar broda ili plovila rezident.
4. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit ostvarenu od:
 1. udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji;
 2. prodaje karata u ime drugog poduzeća;
 3. prihoda od prodaje usluga tehničkog inženjeringa trećoj strani;
 4. prihoda ostvarenu od bankovnih depozita, obveznica, udjela, dionica i ostalih zadužnica.
5. Djelatnosti iz stavaka 2. i 4. su pomoćne i sporedne djelatnostima korištenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu.

Članak 10.

POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prispomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država na odgovarajući način prilagođava iznos dobiti koja podliježe oporezivanju. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 11. **DIVIDENDE**

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa dividendi.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, dividende koje rezident države ugovornice isplati Vladi druge države ugovornice ili njezinim lokalnim vlastima, njezinim lokalnim tijelima ili financijskim institucijama, oporezivati će se samo u toj drugoj državi ugovornici.
4. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja nalazi u toj drugoj državi ugovornici, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.
6. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 12. **KAMATA**

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, kamata koju rezident države ugovornice isplati Vladi druge države ugovornice ili njezinim lokalnim vlastima, njezinim lokalnim tijelima ili financijskim institucijama, oporezivat će se samo u toj drugoj državi ugovornici.
4. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja nalazi u toj drugoj državi ugovornici, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika kamate ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. **NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA**

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, trake ili druga sredstva reprodukcije koja se koriste pri televizijskom ili radijskom emitiranju, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti (know-how) o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se nalazi toj drugoj državi ugovornici, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika naknada za autorska prava ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 14.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 7., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koje poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu koje su na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1., 2. i 3. oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 15.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari fizička osoba koja je rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako on ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj njegov dio koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.

2. Izraz „profesionalne djelatnosti“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 16. **NESAMOSTALNI RAD**

1. U skladu s odredbama članaka 17., 19. i 20., plaće, nadnice i druga slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvo spomenutoj državi ako su svi sljedeći uvjeti ispunjeni:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu, zrakoplovu ili vozilu za cestovni prijevoz koji se koriste u međunarodnom prometu oporezuju se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 17. **NAKNADE ČLANOVA UPRAVE**

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 18. **UMJETNICI I SPORTAŠI**

1. Neovisno o odredbama članaka 15. i 16., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članaka 8., 15. i 16., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se na dohodak od aktivnosti koji je ostvario izvođač ili sportaš u državi ugovornici ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova jedne ili objiju država ugovornica ili njihovih lokalnih tijela, a aktivnosti nisu izvršene u svrhu ostvarivanja dobiti. U tom slučaju, dohodak će se oporezivati samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili sportaš rezident.

Članak 19. **MIROVINE**

U skladu s odredbama stavka 2. članka 20., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 20. **DRŽAVNA SLUŽBA**

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, osim mirovina, koje je država ugovornica ili njezino lokalno tijelo isplatilo fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili tijelu, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
- b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi ugovornici, a fizička osoba je rezident te države ugovornice i ispunila je jedan od sljedećih uvjeta:
- (i) državljanin je te države ugovornice; ili
 - (ii) nije postala rezident te države samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Svaka mirovina koju je isplatila ili je isplaćena iz fondova koje je osnovala država ugovornica ili njezino lokalno tijelo fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili tijelu oporezuje se samo u toj državi.
- b) Međutim, takve se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 16., 17., 18. i 19. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja i na mirovine u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezinog lokalnog tijela.

Članak 21. **PROFESORI I ISTRAŽIVAČI**

1. Fizička osoba koja posjeti državu ugovornicu u svrhu predavanja ili obavljanja istraživanja na sveučilištu, visokoj školi, školi ili drugoj sličnoj obrazovnoj instituciji koja je prepoznata kao takva u toj državi ugovornici, i koja je ili je neposredno prije posjeta bila rezident druge države ugovornice, izuzima se od plaćanja poreza u prvo spomenutoj državi ugovornici na naknade za takvo podučavanje i istraživanje, tijekom razdoblja ne duljeg od dvije godine od datuma njezinog prvog posjeta u tu svrhu. Fizička osoba ima pravo na pogodnosti iz ovog stavka jedanput u tom razdoblju od dvije godine.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak ostvaren od istraživanja ako takvo istraživanje nije poduzeto u javnom interesu, već prvenstveno za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 22.
STUDENTI I PRIPRAVNICI

1. Plaćanja koja student ili pripravnik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države, tijekom razdoblja ne duljeg od pet uzastopnih godina.
2. U vezi stipendija, školarina i naknada od nesamostalnog rada, koje nisu navedene u stavku 1., student ili pripravnik iz stavka 1. će osim toga imati i pravo, za vrijeme takvog obrazovanja ili usavršavanja, na ista oslobođenja, olakšice ili ograničenja u odnosu na poreze koji su dostupni rezidentima države ugovornice koju posjećuje.

Članak 23.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 7., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 8. ili članka 15.

Članak 24.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Dvostruko oporezivanje u državama ugovornicama izbjegava se kako slijedi:

1. Kada rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom drugoj državi.
Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u toj drugoj državi.
2. Kada je, u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzet od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak tog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

Članak 25.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjena za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ništa u ovom članku ne umanjuje pravo države ugovornice da, u skladu s njenim unutarnjim propisima, pravilima i upravnom praksom, odobri izuzeće od oporezivanja ili smanjenje poreza vlastitim državljanima koji su rezidenti te države ugovornice. Takvo izuzeće ili smanjenje, međutim, ne primjenjuju se u toj mjeri na imovinu društava koja su u vlasništvu osoba koje su državljani druge države ugovornice.
4. Ništa u ovom članku neće se tumačiti tako da nameće pravnu obvezu državi ugovornici da na rezidente druge države ugovornice proširi primjenu bilo koje beneficije, povlastice ili privilegije koje mogu biti dane bilo kojoj drugoj državi ili njezinim rezidentima uslijed stvaranja carinske unije, gospodarske unije, posebnih ugovora, zone slobodne trgovine, ili uslijed bilo kakvog regionalnog ili subregionalnog povezivanja koje se u cijelosti ili većinom odnosi na kretanje imovine i/ili oporezivanje kojih prvospomenuta država ugovornica može biti stranka.
5. U ovom članku, izraz „oporezivanje“ označava poreze koji su predmet ovog Ugovora.

Članak 26.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 25., pred tijelo države ugovornice čiji je državljani. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ovog Ugovora. Ona se također mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 27.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti koje su potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa država ugovornica koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih lokalnih tijela, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza, ovrhom ili progonom, ili odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom. Spomenute osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili
 - d) obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (ordre public).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u društvu ili u bilo kojoj drugoj skupini osoba.

Članak 28.
ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU

Svaka od država ugovornica obavješćuje drugu pisano, diplomatskim putem, o okončanju svojih unutarnjih pravnih postupka za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka kasnije od ovih obavijesti, a potom njegove odredbe proizvode učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, za isplaćene ili uračunate iznose na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu;
- b) u pogledu drugih poreza, za porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

Članak 30.
PRESTANAK

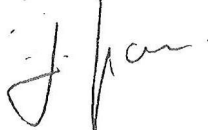
Ovaj Ugovor ostaje na snazi za razdoblje od pet godina te nakon toga nastavlja biti na snazi za ista razdoblja osim ako bilo koja država ugovornica ne obavijesti drugu pisano, diplomatskim putem, najmanje šest mjeseci prije isteka početnog ili bilo kojeg sljedećeg razdoblja, o svojoj namjeri da okonča ovaj Ugovor. U tom slučaju, ovaj Ugovor prestaje proizvoditi učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, za isplaćene ili uračunate iznose na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest o okončanju;
- b) u pogledu drugih poreza, za porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja godine koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest o okončanju.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Zagreb dana 13. srpnja 2017. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

**Za Vladu
Ujedinjenih Arapskih Emirata**

PROTOKOL

U trenutku potpisivanja Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Ujedinjenih Arapskih Emirata o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, niže potpisani suglasili su se da slijedeće odredbe čine sastavni dio Ugovora.

Članak 1.

U odnosu na članak 5. (Rezident), članak 11., stavak 3. (Dividende) i članak 12., stavak 3. (Kamata), izraz „financijska institucija“ uključuje:

1. u slučaju Republike Hrvatske:
 - a) Hrvatsku narodnu banku; i
 - b) bilo koji drugi organizacijski oblik ili državno tijelo, agenciju ili javno tijelo, čija je imovina u potpunom vlasništvu, izravno ili neizravno, Republike Hrvatske ili njezinih lokalnih tijela, što će biti s vremena na vrijeme potvrđeno između Vlada država ugovornica putem obavješćivanja između nadležnih tijela;
2. u slučaju Ujedinjenih Arapskih Emirata:
 - a) Središnju banku Ujedinjenih Arapskih Emirata (Central Bank of the United Arab Emirates);
 - b) Tijelo za investicije Abu Dhabija (Abu Dhabi Investment Authority);
 - c) Vijeće za investicije Abu Dhabija (Abu Dhabi Investment Council);
 - d) Tijelo za investicije Emirata (Emirates Investment Authority);
 - e) Investicijsko društvo Mubadala (Mubadala Investment Company);
 - f) Međunarodno naftno investicijsko društvo (International Petroleum Investment Company (IPIC));
 - g) Dubai svijet (Dubai World);
 - h) Korporaciju za investicije Dubaija (Investment Corporation of Dubai);
 - i) Mirovinski investicijski fond Abu Dhabija (the Abu Dhabi Retirement Pensions and Benefits Fund);
 - j) Glavno tijelo za mirovinsko i socijalno osiguranje (the General Pension and Social Security Authority);
 - k) Holding društvo Al Dahra (Al Dahra Holding Company);
 - l) Nacionalno energetska društvo Abu Dhabi (Abu Dhabi National Energy Company (TAQA)); i
 - m) bilo koji drugi organizacijski oblik ili državno tijelo, agenciju ili javno tijelo, čija je imovina u potpunom vlasništvu, izravno ili neizravno, federalne ili lokalne vlasti Ujedinjenih Arapskih Emirata, uključujući njihova lokalna tijela, što će biti s vremena na vrijeme potvrđeno između Vlada država ugovornica putem obavješćivanja između nadležnih tijela.

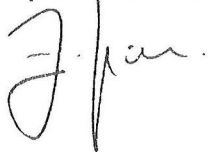
Članak 2.

U odnosu na članak 14., podrazumijeva se da stavak 4. uključuje dobit od otuđenja imovine od otuđenja dionica ili usporedivih udjela u društvu, osim one iz stavaka 2. i 3., koju ostvari rezident države ugovornice ili njegova financijska institucija navedena u članku 1. ovog Protokola.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u Zagreb dana 13. srpnja 2017. u dva izvornika, svaki na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Republike Hrvatske

Za Vladu
Ujedinjenih Arapskih Emirata

